

طنز

جشن انقلاب

نویسنده: سیدحسین ذاکرزاده

حفظ کرده بودیم اما (آمدیه سرمان از آنچه نمی ترسیدیم چون فکرش را نمی کردیم) یکی دوروز مونده به اجرای برنامه ها، مربی پرورشی تو بلنگوی مدرسه صدامون کرد: «گروه یار دستانی» بیان دم اتاق پرورشی. ما هم با خیال راحت و بدون دغدغه راه افتادیم و در حالی که برای دانش آموزی دیگه قیافه گرفته بودیم و چشم و ابرو بالا می اندختیم، باعتماد به نفسی در حد لالیگا رسیدیم جلوی در اتاق، در زدیم و رفتم تو، قیافه های مادینی شده بود، چهارتاشلغم و ارفته که انگار چهل و هشت ساعته بعد از پخته شدن تو قابل مه جاموند.

مربی پرورشی به لیست از روی میزش برداشت که روش به سری اسم نوشته شده بود و اتفاقاً اسم ما چهار نفر هم در صدرش خودنمایی می کرد. او نه جانو شته بود این افراد اگر می خوان در برنامه ها شرکت کن باید تعهد کتبی بدن که نه کلاسی رو - خصوصاً اوتاپی که قرار بود ما از شون در بریم - ترک کنن و نه از تکالیف و فعالیت های کلاسی جاموند. ضمناً باید تعهد بدن که در آینده بیشتر تلاش کنن و درس بخون و گرن به قول خودمن بشینن سر جاشون.

خب شما بگید ما باید چی کار می کردیم؟ باید انقلابی می موندیم و با تمام تعهداتش! جشن انقلاب رو برقازار می کردیم یا مینشستیم سر جامون؟!

به خیال خودمن حساب همه جارو کرده بودیم، تقریباً همه زنگا پر بودن، غیر اونایی که با خیلی باهشون مشکل نداشتیم یا تا حدودی بهشون علاقه مند بودیم، مثل فارسی و انشاء و هنر و چرافی و این جور درسا. اما برای ریاضی و زبان و انجور چیزها، حسابی برنامه ریخته بودیم، به جوری که حداقل به هفته ای ریختشون رو نبینیم! آخه مربی پرورشی بهمون گفته بود برای «جشن انقلاب امسال» برنامه کاری بدید و ساعتش را دقیق برآم بتویسید و بیارید. منم هر جا که می شد خودم رو جا کرده بودم. گروه سرود، گروه تئاتر، گروه روزنامه دیواری، گروه هتر، گروه تربیتات. تنها گروهی که مدرسه داشت و بر عکس خیلی از بجهه های علاقه ای به شرکت در اون نداشتیم مسابقات ورزشی بود. نه اینکه از ورزش بدم بیاد ها! نه، من از ورزشایی که تو حیاط صد و پنجاه متري مدرسه اونم باونهمه دانش آموز انجام می شد خوش نمیومد. دوست داشتم ورزشهای طبیعی مثل کوهنوردی و شنا و دوچرخه سواری و این تیپ ورزشا انجام بدم نه این که شوت بنم به دیوار سیمانی و زشت حیاط مدرسه!

خلاصه که حسابی برنامه ریزی کرده بودیم و رو حساب همین برنامه هم چند جلسه ای بود بالاجازی شما هیچ کاری نکرده بودیم، نه تمرین ریاضی حل کرده بودیم، نه علوم و تاریخ خونده بودیم و نه لغت و گرامر زبان

